

ZEEMANSLIED

Golven hoog te loef, te lij.
We varen klif en klip voorbij.
Giek en gaffel buigen krom.
Haal op, haal om.

Pekbroek, tuig, het ruime sop.
De zeeman heeft een haringkop.
Haal om, haal op.

Opperbram hoog in de mast.
Daar tuimelt me de varengast.
Haal op, hou vast.

Haring hom en haring kuit.
Het bloed spat alle kanten uit.
Haal om, haal op.
Het bloed spuit alle kanten op
Haal om, haal uit.

Hans Dorrestijn

uit: 'De liefde wandelt vreemde wegen', 1997.